

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: O. F., narozen dne
bytem
obecný zmocněnec: P. F., narozen
bytem

proti
žalovanému: Krajský úřad Kraje Vysočina
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2016, č. j. KUJI 32018/2016, sp. zn.
OOSČ 153/2016 OOSC/57,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2016, (vypraveného dne 15.4.2016) č. j. KUJI 32018/2016, sp. zn. OOSČ 153/2016 OOSC/57 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo kromě vypuštění slov „§ 11 odst. 1 zákona o silničním provozu“ z výroku i odůvodnění rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou, Odboru dopravy, ze dne 18. 1. 2016, č. j. OD/1058/15/ZK (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jeho odvolání zamítnuto.

Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), a podle ust. § 23 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále jen „zákon o přestupcích“), kterých se měl dopustit tím, že dne 4. 8. 2015 v 15:50 hod. jel jako řidič nákladního vozidla tov. zn., RZ:, s přívěsem tov. zn., po silnici II. tř. č. 353 ve směru od obce Stáj k obci Rudolec, přičemž na 49,681 km, při jízdě z prudkého klesání v táhlé pravotočivé zatačce, nepřizpůsobil rychlost jízdy zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a jiným okolnostem, které je možno předvídat, nezvládl řízení, přešel do protisměru a havaroval vlevo mimo komunikaci. Následkem dopravní nehody bylo lehké zranění žalobce, hmotná škoda na vozidle ve výši 150 000 Kč, na přívěsu 50 000 Kč a na polních plodinách asi 5 000 Kč. Dodatečnou kontrolou digitálního tachografu vozidla bylo zjištěno, že v rozhodný den žalobce neoprávněně užil vozidlo v jízdním režimu OUT – mimo provoz, neboť jel bez vložené paměťové karty, byť byla jízda v režimu působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Poškozený, jenž nárok na náhradu škody uplatnil, byl prvostupňovým rozhodnutím odkázán na občanskoprávní řízení.

II. Napadené rozhodnutí

V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný předně stručně zrekapituloval skutkový stav věci a dosavadní průběh řízení, přičemž dospěl k závěru, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností. Pokud se jedná o odvolací námítku, že nebyla příslušným policistou dostatečně zdokumentována a prvostupňovým správním orgánem zohledněna příčina nehody, spočívající v náhlém vběhnutí srny z bezprostřední blízkosti do jízdního pruhu nákladní soupravy, žalovaný ji považoval za nedůvodnou. Podle jeho názoru bylo ohledání a zajištění stop na místě dopravní nehody dostatečné, přičemž tvrzení ohledně vběhnutí srny do vozovky vyhodnotil prvostupňový

správní orgán jako účelové. Dopravní nehoda tak byla následkem nepřizpůsobení rychlosti jízdy vozidla jeho technickým parametrům a podmínkám silničního provozu, tedy porušením povinnosti řidiče stanovené zákonem. K tomu žalovaný doplnil, že i v případě vběhnutí zvířete do vozovky by měl řidič takovou situaci zvládnout za předpokladu, že by svou jízdu podmínkám provozu a dalším okolnostem přizpůsobil. V této souvislosti žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce začal brzdit až v době, kdy s vozidlem přešel do protisměru, přičemž na základě dokumentace stop brzdné dráhy je zřejmé, že příčinou vyjetí bylo nepřizpůsobení rychlosti, nepřiměřená reakce a nezvládnutí řízení. Skutkovou verzi žalobce tak žalovaný považoval za účelovou, odporující obsahu spisové dokumentace.

Ve vztahu k námitce ohledně ohledání místa dopravní nehody a její protokolace žalovaný doplnil, že s ohledem na klimatické podmínky by nebylo ani možné stopy zvěře dostatečně zadokumentovat. Bez ohledu na tuto skutečnost pak žalovaný připomněl, že dotýčný policista v protokolu o dopravní nehodě jasně uvedl, že kromě poškození plodiny kukuřice nebyly další upotřebitelné stopy zjištěny. Žalobce pak žádné důkazy na podpoření svých tvrzení nepředložil, přičemž by nebylo ani možné jednoznačně identifikovat stopy zvěře, pakliže by byly na místě nalezeny. Co se týče námítky ohledně absence dopravního značení upozorňujícího na pohyb zvěře a vymezení místa dopravní nehody jako prudké klesání pozemní komunikace, žalovaný k tomu uvedl, že řidič musí bez ohledu na dopravní značení přizpůsobit rychlost jízdy podmínkám silničního provozu a dalším okolnostem, přičemž označení daného místa jako prudké klesání je záležitostí subjektivního posouzení.

Pokud se jedná o jízdu bez paměťové karty, ta byla podle názoru žalovaného dostatečně prokázána výtiskem dat z tachografu, jejich vyhodnocením, a svědeckou výpovědí příslušného policisty. Stejně tak byla podle žalovaného prokázána kalibrace tachografu, a to denním výtiskem z vozidla, na kterém je uvedeno datum poslední kalibrace 28. 11. 2014 (s platností dva roky). K tomu žalovaný doplnil, že bylo kontrolováno období od 21. 7. 2015 do 18. 8. 2015, přičemž v den dopravní nehody 4. 8. 2015 nebyla nalezena žádná data. Žalovaný neměl pochybnosti ani o věrohodnosti svědecké výpovědi policisty, přičemž tvrzení žalobce, že paměťová karta byla až do jejího odevzdání policistovi v tachografu řádně vložena, neuvěřil.

III. Žaloba

V žalobě žalobce předně namítal, že na základě prostudování spisové dokumentace vyšla najevo nová skutečnost, že příčinou dopravní nehody byla technická závada na brzdovém systému jízdní soupravy, což žalobce dovodil z policejní fotodokumentace a vlastních náčrtků, které byly k žalobě přiloženy. Dále žalobce namítal, že policista postupoval nesprávně, neboť do protokolu o dopravní nehodě řádně neoznačil místo, kde měla srna vběhnout do vozovky. Skutečnost, že žádné stopy po zvěři nezjistil, uvedl policista až v rámci podání svědecké výpovědi. V této souvislosti žalobce nesouhlasil s argumentací žalovaného, že měl jako obviněný sám předložit důkazy o tom, že se stopy po zvěři na místě vyskytovaly, neboť je povinností správních orgánů zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností, přičemž každý důkaz musí být úředně pořízen a zdokumentován. Následně žalobce namítal, že paměťová karta byla v tachografu vložena

až do okamžiku, kdy byla na základě výzvy policisty vytažena a předána. Kromě toho žalobce poukázal na rozpor jeho tvrzení se svědeckou výpovědí policisty, což mělo být dle jeho názoru řešeno doplněním dokazování o kalibrační protokol. Denní výtisk z tachografu s uvedenou kalibrací 28. 11. 2014 totiž není způsobilý vyloučit, že bylo s tachografem neodborně manipulováno.

Dále žalobce namítal, že řidič není odpovědný za správné fungování a používání tachografu, ale pouze za jeho běžný provoz a signalizaci funkcí. Nelze na něj přenášet odpovědnost za to, že tachograf nefunguje správně, popř., že nesignalizuje závadu. Za tímto účelem tak mělo být provedeno přezkoušení daného zařízení zkušebním ústavem, což nebylo provedeno, resp. doloženo kalibračním protokolem. Současně žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaný uvedl, že v rozhodném období nebyla ve výpisu z tachografu nalezena žádná data, ale přitom argumentoval výpisem rychlostí vozidla žalobce v den dopravní nehody. Stejně tak nepovažoval žalobce za správný závěr o tom, že příčinou nehody bylo vynesení vozidla do protisměru vlivem pravotočivé zatáčky, neboť ta se nachází až 50 metrů za místem, kde vozidlo vjelo do protisměru. Závěrem žaloby pak žalobce poukázal na skutečnost, že dotyčný policista se během svého postupu dopustil formálních a procesních chyb, když nezjistil řádně rychlost vozidla, bez opory ve skutkovém stavu hovořil o prudkém klesání vozovky a známkách hysterie v chování žalobce, přičemž nezaložil do spisu původně vypsany pokutový blok a úřední záznam o jeho stornování. Žalobce současně poukázal na skutečnost, že nebyl z místa dopravní nehody pořízen videozáznam. Z těchto důvodů navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Co se týče odvolacích námitek, ty byly ve správním řízení dostatečně vypořádány, přičemž z obsahového hlediska korespondují s těmi, které byly uplatněny v žalobě. Z toho důvodu se žalovaný dále odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Současně doplnil, že ve věci byla zákonnost napadeného rozhodnutí posouzena také nadřízeným správním orgánem, a to na základě podnětu žalobce k zahájení přezkumného řízení. V tomto ohledu žalovaný odkázal na závěry obsažené v rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 5. 9. 2017, č. j. 653/2017-160-SPR/4. Krajskému soudu poté navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

K vyjádření žalovaného podal žalobce dne 6. 12. 2017 repliku, ve které se neztotožnil se závěrem žalovaného, že odvolací námitky byly řádně vypořádány. V tomto kontextu žalobce poukázal na skutečnost, že již ve správním řízení namítal vícero pochybení ze strany příslušného policisty a následně také správních orgánů. Postup žalovaného pak žalobce označil za porušení zásady in dubio pro reo a zásady formální pravdy, neboť se nezabýval otázkou technické závady na brzdovém systému, přestože s ní byl seznámen. Následně žalobce zopakoval jednotlivá pochybení v postupu policisty, který prováděl protokolaci dopravní nehody a souvisejících přestupků, přičemž doplnil, že nebyl z jeho strany dostatečně poučen. Závěrem pak poukázal na skutečnost, že nebyl

doposud vyrozuměn o tom, zda bylo přezkumné řízení zahájeno či nikoliv. Z těchto důvodů žalobce na podané žalobě setrval.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

Ve správním spisu se nachází oznámení přestupku ze dne 22. 8. 2015, z jehož obsahu je patrné, že dle tvrzení žalobce bylo příčinou dopravní nehody vběhnutí srny do vozovky a následné nezvládnutí řízení. Současně je v oznámení přestupku uvedeno, že paměťová karta nebyla v tachografu založena, přičemž bylo vozidlo užito v režimu OUT – mimo provoz. Data z tachografu byla následně poskytnuta vlastníkem vozidla. Pokud se jedná o data na paměťové kartě neboli kartě řidiče, ta zaslána nebyla, a to z důvodu, že jí žalobce vlastníku vozidla neposkytl. Na základě porovnání zaslaných dat a 24 hodinového výtisku z vozidla na místě dopravní nehody však bylo podle Policie ČR možné dospět k závěru, že se žalobce přestupku podle ust. § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích dopustil. Dále se ve spisu nachází protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 4. 8. 2015, z něhož mimo jiné vyplývá, že na místě dopravní nehody se nacházely poškozené plodiny kukuřice, přičemž další upotřebitelné stopy nebyly zjištěny. Současně je v protokolu uvedeno, že brzdový pedál kladl při sešlápnutí odpor (nepropadal se) a v digitálním tachografu nebyla zasunuta karta řidiče, ze které nebylo vlivem poškození elektroinstalace možné stáhnout potřebná data. Ohledáním nebyly zjištěny žádné stopy střetu se zvěří či zbytky srsti na vozidle.

Kromě výše uvedených dokumentů je ve spisu rovněž založen úřední záznam ze dne 4. 8. 2015, podle kterého žalobce vyloučil jako příčinu nehody technickou závadu na vozidle. Současně nicméně žalobce zopakoval svou skutkovou verzi o vběhnutí srny do vozovky. Dále se ve spisu nachází denní výtisk z tachografu ze dne 4. 8. 2015 a detailní výpis rychlosti vozidla ze dne 4. 8. 2015 v časovém rozmezí od 15:30 do 17:00 hod., vše na registrační značku dotčeného nákladního vozidla. Součástí policejního materiálu je poté rovněž podrobná fotodokumentace místa dopravní nehody, včetně dvou elektronicky zpracovaných plánek od zasahujícího policisty M..

Na základě těchto podkladů bylo zahájeno správní řízení a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na den 30. 10. 2015. Na základě omluvy žalobce však došlo k jeho přeložení na den 9. 12. 2015. Jak dále vyplývá z protokolu o ústním jednání, dostavil se k němu na základě plné moci pan P. F. (dále též „zmocněnec“), přičemž k věci uvedl, že v místě dopravní nehody se nevyskytuje prudké klesání pozemní komunikace, přičemž žalobce jel rychlostí maximálně 80 km/hod, což umožňuje bezpečné projetí. Jako příčinu dopravní nehody dále zmocněnec potvrdil nečekané vběhnutí srny z kukuřičného pole do vozovky. Současně doplnil, že žalobce asi hodinu před vznikem dopravní nehody vykládal zboží v Jihlavě, přičemž vytáhl paměťovou kartu z digitálního tachografu, ale poté ji do něj opět zastrčil. V rámci řešení dopravní nehody pak měl být žalobce policistou vyzván k předložení paměťové karty (za účelem stažení dat), což jejím vytažením z tachografu učinil. Dle tvrzení zmocněnce byla žalobci karta policistou vrácena až později v nemocnici. K tomu doplnil, že v místě nehody nebylo dopravní značení upozorňující na výskyt zvěře a policista dostatečně neprovedl ohledání místa nehody, zejména ve vztahu k místu, kde měla srna vběhnout do vozovky.

Následně byl do spisu založen úřední záznam ze dne 4. 1. 2016, dle kterého byla data z karty dotčeného vozidla zaslána jeho provozovatelem Policii ČR v elektronické formě, a to za účelem ověření skutečností zjištěných na místě dopravní nehody. Tyto podklady, sestávající z vyčtení karty a vozidla, přehledu načtených dat za období od 20. 7. 2015 do 18. 8. 2015 a z výpisu ohledně použití vozidla v období od 21. 7. 2015 do 18. 8. 2015, byly Policií ČR vytisknuty a zaslány prvostupňovému správnímu orgánu. Z jejich obsahu je patrné, že data byla nalezena pouze v den 11. 8. 2015, a to na jméno M. S. Ve vztahu k pochybnostem ohledně použití karty řidiče v den dopravní nehody byl dále předvolán k podání svědecké výpovědi zasahující policista M., které byl zmocněnec žalobce přítomen. Svědek k věci mimo jiné uvedl, že v rámci šetření v místě dopravní nehody žádal po žalobci vydání karty řidiče, která se však v rozporu s jeho tvrzením v tachografu nenacházela. Byla nalezena až posléze vedle sedadla řidiče, a to mezi dalšími rozházenými věcmi. Z důvodu zamezení její ztráty ji vzal svědek k sobě. Nijak s ní dále nemanipuloval a toliko se pokusil stáhnout data z tachografu, což se mu vlivem kolísání napětí nepodařilo. Karta řidiče byla poté žalobci předána v nemocnici, kde nejprve souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení, ale nakonec si to rozmyslel a pokutový blok byl proto stornován. Svědek M. dále k dotazům upřesnil, že se dle jeho názoru jednalo v místě nehody o prudké klesání, stopy po zvěři nezjistil a nejsou tak v protokolu zachyceny. Nevzpomínal si, zda kontroloval štítek o kalibraci tachografu. V návaznosti na podání svědecké výpovědi policisty M. navrhl zmocněnec žalobce doplnění dokazování originálem kalibračního protokolu tachografu z havarovaného vozidla za účelem ověření toho, zda jsou získaná data správná. Současně doplnil, že závěr o nepřizpůsobení jízdy je pouze výsledkem subjektivního hodnocení zasahujícího policisty, který neprovedl řádné ohledání místa dopravní nehody a její protokolaci.

Následně bylo vydáno **prvostupňové rozhodnutí**. V rámci jeho odůvodnění pak prvostupňový správní orgán po rekapitulaci skutkového stavu a dosavadního průběhu řízení zejména uvedl, že vyhodnotil skutkové tvrzení žalobce o vběhnutí srny do vozovky jako účelové, neboť měl za prokázané, že příčinou dopravní nehody bylo nepřizpůsobení rychlosti jízdy podmínkám klesání a zakřivení pozemní komunikace. O tom dle názoru prvostupňového správního orgánu svědčí také skutečnost, že k výraznému brždění vozidla došlo až ve chvíli, kdy bylo vozidlo v protisměru. Ve věci pak nepovažoval za rozhodné, že se na místě nenachází dopravní značení ohledně výskytu zvěře, popř. že policista popsal místo jako prudké klesání, což je otázka subjektivního posouzení. Co se týče jízdy bez paměťové karty řidiče, tu měl prvostupňový správní orgán za dostatečně prokázanou nejen výtiskem dat z tachografu a jejich vyhodnocením programem T., ale také výpovědí policisty. Provedení důkazu kalibračním protokolem tachografu považoval prvostupňový správní orgán za nadbytečné, neboť bylo poslední datum kalibrace doloženo denním výtiskem z vozidla. Skutkový stav tak byl podle něj zjištěn bez důvodných pochybností, přičemž policista při zdokumentování místa dopravní nehody nepochybil. Sankce pak byla uložena v polovině zákonem stanovené sazby. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odvolal, přičemž namítal zejména nerespektování zásady formální pravdy a in dubio pro reo, nesprávný postup policisty, nezohlednění a nezdokumentování příčiny dopravní nehody a neprokázání jízdy bez paměťové karty (popř. bezchybnosti uvedených dat).

VI. Průběh řízení před soudem

Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Dále krajský soud postupoval tak, že vyžádal doplňující vyjádření žalovaného k žalobní argumentaci, zejm. k otázce tvrzené závady na brzdovém systému jízdní soupravy a ke tvrzeným rozporům v původu listin týkajících se dat získaných z digitálního tachografu a paměťové karty řidiče.

Žalovaný se vyjádřil k věci sdělením ze dne 15. 6. 2018, v němž uvedl, že stran tvrzení žalobce o závadě na brzdovém systému jízdní soupravy odkazuje na protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 4. 8. 2015, v němž je k vylicení nehodové události uvedeno, že technická závada jízdní soupravy jako příčina dopravní nehody nebyla ohledáním zjištěna ani řidičem uplatněna. Žalovaný dále reagoval na dotazy soudu k původu jednotlivých listin týkajících se stažených dat z digitálního tachografu.

Podle sdělení Policie ČR, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina ze dne 14. 6. 2018, č. j. KRPJ-59802-1/ČJ-2018-161406, byl na místě dopravní nehody pořízen ze záznamového zařízení nákladního vozidla záznam (papírový výtisk) o aktivitě vozidla v aktuální den – tzv. 24 hodinový výtisk. Tento dokument tedy Policie ČR pořídila na místě nehody. Dále ke stažení kompletních dat z nákladního vozidla po dopravní nehodě nebyla uvedena data stažena. Stažení kompletních dat z nákladního vozidla na místě dopravní nehody nebylo možno provést z důvodu technického stavu vozidla po dopravní nehodě, tedy v uvedenou dobu nebyla z předmětného vozidla data stažena. Proto byla zaslána provozovateli žádost o zajištění dat ze záznamového zařízení předmětného vozidla a z karty řidiče O. F. Provozovatel doručil dne 12. 8. 2015 sdělení jednatele společnosti L&L, kde se uvádí, že firma nedisponuje daty z karty řidiče F., neboť tento se jmenovanou společností nekomunikuje. Dále provozovatel zaslal výpis denních aktivit zaznamenaných DTCO předmětného vozidla a výpis všech aktivit tohoto vozidla. Dále provozovatel vozidla zaslal Policii ČR e-mailem soubor dat ve formátu *.DDD (data stažená ze záznamového zařízení předmětného vozidla). Výstupem z policejní analýzy těchto dat je dokument označený jako „detailní výpis rychlosti vozidla“.

Ve věci bylo nařízeno **jednání**, které proběhlo za účasti žalobce a jeho zástupce, jakož zástupce žalovaného dne 31. 7. 2018. Soud vyslechl přednesy procesních podání stran a konstatoval obsah soudního a správního spisu. K obsahu správního spisu zástupce žalobce uvedl, že není pravda, co vypověděl svědek pprap. M. ohledně karty řidiče, která podle tvrzení žalobce byla po celou dobu založena v tachografu. Až při svědecké výpovědi policista uvedl, že měl kartu nejméně hodinu a půl v držení. Policista si měl podle názoru zástupce žalobce vše natočit na kameru. Dále zástupce žalobce poukázal na rozpory v tvrzeních o stažení dat z digitálního tachografu. Podle zástupce žalovaného nejsou patrné žádné známky tendenčního či zaujatého postupu pprap. M. při vyšetřování dopravní nehody. Podle zástupce žalobce byla karta řidiče v tachografu založena a přístroj nefungoval správně, a proto je ve výpisu VDO uveden režim OUT. K námitce nesprávného fungování tachografu soud předložil stranám znovu výpis VDO, v němž se ke kalibraci digitálního tachografu vztahuje poznámka „Autoslužby N. s.r.o. 28. 11. 2014.“

Podle zástupce žalobce to dostatečně neprokazuje, že digitální tachograf byl řádně kalibrován. Dále soud provedl dokazování sdělením Policie ČR ze dne 14. 6. 2018 (příloha doplňujícího vyjádření žalovaného ze dne 15. 6. 2018 a dal příležitost stranám k vyjádření k výsledku dokazování. Žalobce dále navrhl provedení důkazu náčrtky situace dopravní nehody (jedná se o zaznačení směru jízdy vozidla a místa nehody do tiskové sestavy z Google maps), který měl směřovat k prokázání toho, že vozovka nebyla nerovnoměrně zakřivena, jak bylo uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí. Po vyjádření žalovaného krajský soud provedení důkazu těmito náčrtky zamítl, neboť podle jeho přesvědčení nepřinášejí k porozumění situaci místa nehody žádné další poznatky. Jelikož další důkazní návrhy ve věci nebyly vzneseny, krajský soud ukončil dokazování a po vyslechnutí konečných návrhů ve věci přistoupil po přerušení jednání k vyhlášení rozsudku.

VII. Posouzení věci krajským soudem

V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jakož i z výsledku dokazování provedeného při jednání dne 31. 7. 2018.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud při posouzení věci vycházel z právní úpravy obou aplikovaných přestupkových skutkových podstat, podle nichž bylo přestupkové jednání žalobce kvalifikováno. Přitom je třeba se zabývat každou ze skutkových podstat zvlášť.

Podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, se přestupku se dopustí ten, kdo jako řidič vozidla při kontrole není držitelem dokladů, předložil neplatný doklad nebo nepředložil doklady požadované zvláštním právním předpisem, nevede stanoveným způsobem záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, záznam o provozu vozidla nebo nedodrží stanovené doby řízení, bezpečnostních přestávek a době odpočinku, nepředložil záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nebo záznam o provozu vozidla požadovaných zvláštním právním předpisem. Podle čl. 34 odst. 1 až 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 165/2014 o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy (dále jen „nařízení“) platí, že povinnost užívat kartu řidiče po celou dobu jízdy je stanovena nařízením. Řidič používá záznamové listy nebo kartu řidiče každý den, kdy řídí, od okamžiku, kdy převezme vozidlo. Záznamový list nebo karta řidiče nesmí být vyjmuty před koncem denní pracovní doby, pokud není jejich vyjmutí jinak povoleno. Žádný záznamový list nebo karta řidiče se nesmí používat po dobu delší, než pro niž jsou určeny. Řidiči vhodným způsobem chrání záznamové listy nebo karty řidiče a nesmí používat ušpiněné nebo poškozené záznamové listy nebo karty řidiče. Jestliže se řidič vzdálí od vozidla a v důsledku toho nemůže tachograf zabudovaný do vozidla používat, musí být časové úseky uvedené v odst. 5 písm. b) bodech ii), iii) a iv), tzn. doba řízení, jiná práce či pracovní pohotovost, zadány na kartu řidiče zařízením k ručnímu zadávání údajů v tachografu, je-li vozidlo vybaveno digitálním tachografem.

Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu platí, že „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“ Podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu zařazené systematicky v hlavě II citovaného zákona platí, že „Rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.“

1. Nepřizpůsobení rychlosti jízdy okolnostem

Nejprve se krajský soud zabýval žalobní argumentací týkající se přestupku spočívajícího v nepřizpůsobení rychlosti jízdy okolnostem, které bylo možno předvídat. K jednotlivým žalobním námitkám týkajícím se této skutkové podstaty krajský soud uvádí následující. Pokud žalobce namítal, že příčinou dopravní nehody byla technická závada na brzdovém systému jízdní soupravy, krajský soud nepovažuje tuto námitku za důvodnou. Předně je třeba říci, že žalobce tuto námitku ve správním řízení neuplatnil a byla uplatněna až v žalobě, což samozřejmě nebrání, aby se jí ve smyslu zásady plné jurisdikce krajský soud zabýval [viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 - 74, všechna rozhodnutí NSS jsou přístupná na www.nssoud.cz]. Na druhé straně však tato skutečnost má zásadní význam z hlediska hodnocení této námítky ve vztahu k věrohodnosti tohoto skutkového tvrzení žalobce. Ze skutkového stavu zjištěného Policií ČR při šetření nehody vyplývá (podle toho, co uvedl pprap. M. do protokolu o nehodě), že se při ohledání brzdový pedál nepropadal, tedy reagoval normálně. Žalobce jako řidič vozidla navíc nic takového netvrdil (technická závada na vozidle nebyla uplatněna jako příčina nehody), základem jeho verze skutkového děje bylo tvrzení, že mu vběhla do jízdní dráhy srna z kukuřičného pole u silnice a následkem toho nezvládl řízení a skončil s jízdní soupravou mimo vozovku. Samotné stopy po brždění, které jsou patrné z fotodokumentace nehody, podle názoru krajského ještě neprokazují závadu systému ABS, ale mohly zcela určitě vzniknout v důsledku intenzivního brždění z počáteční rychlosti cca 80 km/h, které dokumentuje v posledních vteřinách před nehodou i listina „Detailní výpis rychlosti vozidla“ vyhotovená Policií ČR z dat zaslaných provozovatelem vozidla. Pokud žalobce odkazoval na připojené náčrtky, jimiž chtěl provést důkaz v řízení před soudem, krajský soud k tomu dodává, že předložené náčrtky nemají v tomto ohledu hodnotu ani nepřímého důkazu, neboť pouze ilustrují na základě použitého mapového podkladu průběh silnice v inkriminovaném místě krajinou, což je navíc zřejmé i z fotodokumentace a modelu zakřivení vozovky vytvořeného Policií ČR. Výpočty žalobce o převýšení na 100 m a skutečném převýšení nemají v mapovém podkladu výslovnou oporu. V souhrnu k této námitce krajský soud uzavírá, že pro závěr, že nehoda byla způsobena poruchou brzdového systému jízdní soupravy, neexistují ve správním spisu žádné přímé ani nepřímé důkazy, přičemž žalobce ani žádné další důkazy způsobitelné k prokázání této skutečnosti soudu nenabídl. Na okraj věci krajský soud poznamenává, že žalobce nepochybně mohl požadovat servisní prohlídku celé soupravy a navrhnout ji jako důkaz ve správním řízení, což neučinil.

K další námitce týkající se průběhu nehodového děje, v níž žalobce tvrdí, že policista měl do protokolu o dopravní nehodě řádně neoznačit místo, kde měla srna vběhnout do vozovky. Krajský soud uvádí, že z protokolu o nehodě je patrné, že pprap.

M. se verzí žalobce, že mu do cesty vběhla srna, přiměřeně zabýval. Obě strany se v tomto ohledu shodují na tom, že nedošlo ke srážce zvířete s jízdní soupravou, což potvrzuje i protokol o nehodě. Skutečnost, že žádné stopy po zvěři nezjistil, sice uvedl policista až v rámci podání svědecké výpovědi, nicméně krajský soud se neztotožňuje s výkladem žalobce, že to nutně neznamená, že policista tyto stopy ani nehledal. Naopak z dalších zjištění zachycených v protokolu o nehodě plyne, že dalším ohledáním nebylo zjištěno žádných stop po střetu se zvěří, a také to, že další upotřebitelné stopy nebyly zjištěny. K tomu je ještě třeba zdůraznit, že místo údajného vběhnutí srny nebylo žalobcem podle protokolu o nehodě nijak přesněji specifikováno. V souhrnu opět krajský soud konstatuje, že jakkoliv je zřejmé, že kukuřičné pole nebylo ze strany zasahujícího policisty podrobněji zkoumáno z hlediska možné přítomnosti stop zvěře, nehoda byla zdokumentována standardně a dostatečně s hlavním zřetelem na zkoumání brzdné dráhy vozidla a popis situace. Je logické, že stopy případného vběhnutí srny do vozovky jsou nedokazatelné, neboť srna by žádné stopy na asfaltovém povrchu nezanechala. Případné stopy v kukuřičném poli, pokud by skutečně byly při podrobnějším hledání nalezeny, by zase mohly představovat pouhou indicii o tom, že jde o stopy vběhnutí srny, o které hovořil žalobce, nikoliv však přímý důkaz o tom, že se nehodový děj takto odehrál. Ani další vytýkané chyby v postupu policisty na místě nehody nezakládají podle názoru krajského soudu takové nedostatky, aby to mohlo zpochybnit řádné zjištění skutkového stavu pro posouzení naplnění skutkové podstaty přestupku nepřizpůsobení rychlosti vozidla, která vyplývá dostatečně zřejmě z „Detailního výpisu rychlosti vozidla“ založeného ve správním spisu. Zmínky policisty o „hysterii řidiče“ lze přičítat zcela subjektivnímu vyjádření policisty, který si takto vykládal předpokládatelný ponehodový šok žalobce, který byl navíc lehce zraněn a následně převezen do nemocnice, a nejde tak o zásadní skutkovou okolnost, ani indicii, která by naznačovala možnou zaujatost postupu zasahujícího policisty. Skutečnost, že policista nepořídil o stavu místa nehody videozáznam, nijak nesnižuje věrohodnost získaného materiálu (fotodokumentace, protokol o nehodě), podobně ani zmínka o prudkém klesání silnice v daném úseku je přičitatelná subjektivnímu vnímání situace. Pokud tedy správní orgány v zásadě vycházely z dokumentace nehody pořizené Policií ČR a nepovažovaly verzi žalobce o vběhnutí srny za prokázanou, nedopustily se nedostatečného zjištění skutkového stavu.

Pokud žalobce návazně namítal, že je povinností správních orgánů zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností a žalobce nemusel prokazovat stopy zvěře, pak k tomu krajský soud uvádí, že verze skutkového děje prezentovaná obviněným musí splňovat znaky pravděpodobnosti a relevance pro rozhodnutí o vině a sankci. Skutková verze žalobce je v obecné zkušenostní rovině sice uvěřitelná, ale není opřena o žádné indicie, kromě toho, že se jedná podle fotodokumentace o poměrně přehledné místo. Na tomto místě je ovšem třeba zdůraznit, že i kdyby byla verze žalobce pravdivá, nevyvíňuje ho to zcela z porušení povinnosti ve smyslu § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu. Vběhnutí zvěře do silnice patří mezi běžné situace v silničním provozu, které je třeba předvídat, samozřejmě s rozdílnou mírou pravděpodobnosti v závislosti na charakteru okolí silnice. Na druhé straně nelze uvažovat tak, že pokud není v daném úseku umístěna výstražná značka A14 „Pozor- zvěř“ či omezení nejvyšší povolené rychlosti, není třeba s takovou událostí v silničním provozu počítat. Podle názoru krajského soudu lze přítomnost zvěře v kukuřičném poli považovat za příklad předvídatelné komplikace silničního provozu. Podle citovaného ustanovení § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu musí řidič přizpůsobit rychlost jízdy zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a

nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. Přitom je bez významu, zda pachatel citovaného trestného činu nepřekročil nejvyšší povolenou rychlost (viz k tomu usnesení NS ČR ze dne 15. 9. 2010, sp. zn. 7 Tdo 1034/2010, přístupné na www.nsoud.cz). Z uvedeného krajský soud uzavírá, že striktní výklad povinnosti řidiče vede k závěru, že žalobce měl vběhnutí srny – pokud k němu skutečně došlo – předvídat a přizpůsobit tak rychlost jízdy i této možné komplikaci v provozu.

Ke tvrzení žalobce, že příčinou nehody nebylo vynesení vozidla do protisměru vlivem pravotočivé zatáčky, neboť ta se nachází až 50 metrů za místem, kde vozidlo vjelo do protisměru, krajský soud uvádí, že s tímto tvrzením lze souhlasit, neboť brzdná dráha soupravy zjevná z pogumování vozovky začíná mnohem dříve. Nepochybně však i tak zjištěné stopy svědčí o tom, že žalobce jako řidič jízdní soupravy nezvládl brzdný manévr, vjel do protisměru a nakonec havaroval mimo vozovku v kukuřičném poli, což znamená, že jeho počáteční rychlost před vjezdem do pravotočivé zatáčky zjevně převyšovala rychlost, která by byla vhodná k bezpečnému projetí daného místa bez nehody. Namítané zjištění tedy podle názoru krajského soudu nemá zásadní vliv na samotnou kvalifikaci porušení povinnosti § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu.

2. Jízda bez vložené paměťové karty

Ke skutkové podstatě přestupku podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích žalobce namítal následující žalobní námitky. Zásadní je tvrzení žalobce, že paměťová karta byla v tachografu vložena až do okamžiku, kdy byla na základě výzvy policisty vytažena a předána. Tato verze skutkového děje je však rozporu s výpovědí policisty pprap. M.. Krajský soud k tomu uvádí, že taková situace, kdy se skutková verze obviněného rozchází s výpověďmi svědků, není v přestupkových věcech nijak neobvyklá. Krajský soud poukazuje zejm. na to, že žalobce jako obviněný z přestupku není povinen vypovídat pravdu, pokud by tím způsobil sobě nebezpečí stíhání, zatímco policista jako svědek je povinen vypovídat pravdu pod hrozbou trestního stíhání z křivého svědectví. Zejména z toho pak plyne domněnka o tom, že svědectví policisty lze považovat za věrohodné, přičemž krajský soud poukazuje na to, že tu není žádný rozpor mezi podklady pro zahájení správního řízení (policejní dokumentací nehody) a pozdější výpovědí svědka pprap. M. Svědecká výpověď policisty M. pak koresponduje s denním záznamem VDO, který byl pořízen z digitálního tachografu a podle něhož bylo vozidlo užíváno v inkriminovaný den v režimu OUT. Pokud žalobce tuto skutečnost vysvětluje pouze tím, že digitální tachograf v den nehody nefungoval, nejde o vysvětlení přesvědčivé. Navíc krajský soud poukazuje na to, že i při ústním jednání soudu žalobce tvrdil tento průběh rozhodných okolností, nicméně poukazoval i na to, že v určitých případech lze vozidlo užít i bez založené karty řidiče v digitálním tachografu. V souhrnu krajský soud uzavírá, že nebyl důvod, aby správní orgány považovaly výpověď policisty pprap. M. za nevěrohodnou (k věrohodnosti policisty jako svědka srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, č. j. 4 As 223/2016 – 27).

Pokud žalobce namítal, že rozpor jeho tvrzení se svědeckou výpovědí policisty, mělo být řešen doplněním dokazování o kalibrační protokol, krajský soud uvádí následující. Je třeba zdůraznit, že ani ve správním řízení, ani ve smyslu vznesených

žalobních bodů nelze dovodit, že by samotná kalibrace digitálního tachografu byla mezi stranami spornou skutečností. Tento dojem se snažil vyvolat žalobce prostřednictvím svého zástupce až při jednání soudu dne 31. 7. 2018. Podle krajského soudu žalobce neprokázal, že by údaj o servisu digitálního tachografu „Autoslužby Novotny s.r.o. 28. 11. 2014.“, neznamenal kalibraci digitálního tachografu ve vozidle. Pozdější tvrzená manipulace s kartou (kterou prvostupňový orgán prověřoval při výslechu svědka) není doložena žádnými indiciemi, které by takový průběh skutkového děje naznačovaly. Samotná skutečnost, že podle své výpovědi měl policista pprap. M. kartu řidiče nějakou dobu v držení (poté, co ji vzal do úschovy při prohlídce vozidla a vrátil ji žalobci v nemocnici téhož dne), ještě nezakládá indicii, že s kartou mělo být nějak nezákonně manipulováno. Krajský soud tuto námitku považuje za účelové zpochybnění objektivně zjištěného skutkového stavu věci.

Jestliže žalobce namítl, že denní výtisk z tachografu s uvedenou kalibrací 28. 11. 2014 není způsobilý vyloučit, že bylo s digitálním tachografem neodborně manipulováno, opět zde v tomto směru scházejí jakékoliv indicie pro domněnku, že by tomu tak mělo být. Jak již soud dovodil výše, samotná kalibrace digitálního tachografu nebyla mezi stranami sporná a až v průběhu jednání žalobce obohatil svou argumentaci o tvrzení, že výpis z VDO s poznámkou o servisu zařízení nestačí k prokázání kalibrace přístroje. Z logiky věci však krajský soud dovozuje, že pokud by bylo následně (tzn. po dopravní nehodě) s digitálním tachografem neodborně manipulováno, žalobcem požadovaný kalibrační protokol by v tomto ohledu neměl žádnou důkazní hodnotu, neboť by se vztahoval právě a pouze k datu 28. 11. 2014, a nevypovídal by nic o pozdějších zásazích do tohoto zařízení. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2006, č. j. 5 Afs 147/2004-89, publ. pod č. 618/2005 Sb. NSS, kde NSS uvedl, že *„neakceptování návrhu obhajoby na provedení důkazů lze založit pouze argumentem, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je důkaz navržen, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dále lze užít argument, dle kterého důkaz není způsobilý vyvrátit nebo potvrdit tvrzenou skutečnost, tzv. nedisponuje vypovídající potenci. Odmítnutí provedení důkazu lze konečně pro jeho nadbytečnost, a to tehdy, byla-li již skutečnost, která má být dokazována, v dosavadním řízení bez důvodných pochybností postavena najisto.“* Stran namítaného neprovedení důkazu kalibračním protokolem k digitálnímu tachografu soud uzavírá, že jakkoliv správní orgány zajisté mohly k provedení tohoto důkazu sáhnout, nepředstavuje podle názoru krajského soudu jeho neprovedení takovou procesní vadu, která by měla za následek nedostatečné zjištění skutkového stavu věci.

K námitce, že řidič není odpovědný za správné fungování a používání tachografu, ale pouze za jeho běžný provoz a signalizaci funkcí, krajský soud poukazuje na právní úpravu používání tachografů vyplývající z citovaného nařízení. V čl. 32 odst. 1 až 3 nařízení je ke správnému používání tachografů uvedeno, že *„Dopravce a řidiči zajistí správné fungování a náležité používání digitálních tachografů a karet řidiče. ... Digitální tachografy nesmějí být nastaveny tak, aby byly po vypnutí motoru vozidla nebo zapalování automaticky přepnuty na určitou kategorii činnosti, pokud řidiči nezůstane možnost příslušnou kategorii činnosti zvolit ručně. Je zakázáno falšovat, skrývat, potlačovat nebo ničit údaje zaznamenané na záznamovém listu nebo uchovávané v tachografu nebo na kartě řidiče nebo na výstupních sestavách vytištěných tachografem. Rovněž je zakázána jakákoli manipulace s tachografem, záznamovým listem nebo kartou řidiče, která může mít za následek falšování údajů nebo vytištěných informací, jejich potlačení nebo zničení. Ve vozidle se nesmí nacházet*

žádný přístroj umožňující provádět takové manipulace.“ Odpovědnost za používání digitálního tachografu tedy nese jak řidič, tak i dopravce. Konkrétně za to, zda je či není založena karta řidiče do tachografu, nese odpovědnost řidič, za kalibraci přístroje naproti tomu nese odpovědnost dopravce. Řidič vozidla se nemůže zprostit odpovědnosti za nezaložení karty do digitálního tachografu jen neurčitým odkazem na to, že přístroj mohl být někým (neznámým) a z neznámého důvodu zneužit.

K námitkám týkajícím se tvrzených rozporů ve výpovědi svědka pprap. M. (nebylo možné stáhnout data z digitálního tachografu), naproti tomu však žalovaný argumentoval výpisem rychlostí vozidla žalobce v den dopravní nehody. V tomto ohledu krajský soud odkazuje v plném rozsahu na výsledky dokazování sdělením Policie ČR, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina ze dne 14. 6. 2018, z něhož vyplývá, že výpis rychlostí vozidla (jízdní soupravy) v den dopravní nehody byl pořízen na základě analýzy dat zaslaných provozovatelem vozidla Policií ČR (soubor dat ve formátu *.DDD obsahující data stažená ze záznamového zařízení předmětného vozidla). Naproti tomu tzv. denní (24-hodinový) výpis aktivity vozidla byl stažen policistou na místě dopravní nehody, avšak nebyla stažena kompletní data z digitálního tachografu. Tím lze zcela jasně a srozumitelně vysvětlit zdánlivý rozpor ve svědecké výpovědi pprap. M. a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, který žalobce namítal. Ani tato žalobní námitka tedy není důvodná.

S ohledem na shora uvedené důvody bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. července 2018

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.